

[Orla-Jensen.]

Omlægning fra direkte til indirekte Skat, men det er indirekte Skat paa Ting, som vi, som sagt, har bedst af ikke at bruge for meget af. Det er en indirekte Beskatning, som vil virke begunstigende paa den mindre heldige direkte Beskatning, for vi maa jo være klare over, at en hvilken som helst Værdi fordyses ved den direkte Skat, Huslejen fordyses ved den direkte Skat, alt fordyses ved den direkte Skat; saa den Slags indirekte Skatter kommer netop de ubemidlede til gode. Denne Beskatning faar altsaa mindst lige saa megen Interesse for de mindre bemidlede som for de mere bemidlede, idet den kan gøre Nødvendighedsartikler billigere. Jeg vil derfor meget anmode om, at denne Tobaksafgift nu ikke bliver jasket igennem, uden at ogsaa vore Forslag bliver behandlet.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning m. m. og i Lov om Stempelafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2437; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1193).

Formanden: Denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen (Broby): Forslaget til Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning m. m. og i Lov om Stempelafgift kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til en hurtig Behandling. Jeg ved, at der fra anden Side vil blive krævet Udvalg nedsat, og ogsaa jeg kan anbefale dette, men haaber saa, at det maa blive en kortvarig Behandling, da Lovforslaget jo staar i Forbindelse med den næste Sag paa Dagsordenen, som kræver en hurtig Behandling.

Den nye Tinglysningslov og den nye Ægteskabslov har jo nødvendiggjort en Række tekniske Ændringer i Stempeloven, og da disse Ændringer, som er af teknisk

Natur, egner sig bedst til Behandling i Udvalget, skal jeg ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dem, navnlig da de ikke har nogen finansiel Betydning, hverken for Staten eller for dem, som skal betale Afgifterne.

Derimod betyder den foreslaede Ændring angaaende Lettelse af visse Omsætningsafgifter ikke saa lidt i Krisetider som disse; under de nuværende vanskelige Forhold for Forretningslivet kan disse Omsætningsafgifter virke trykkende, saa en Lettelse af dem vil sikkert blive hilst med Glæde. Hvad Tinglysningsgebyrerne angaar, foreslaas den nuværende Mindstetakst paa 5 Kr. nedsat til 2 Kr. Disse Gebyrer virker særlig haardt i Tilfælde, hvor Lysning eller Aflysning af en hel Række Dokumenter er nødvendige. Jeg tænker her særlig paa Tilfælde, hvor samtlige Prioritetshavere rykker tilbage for en servitutagtig Deklaration, eller hvor samtlige Prioritetshavere mod et Afdrag paa en Pantegæld giver Tilladelse til, at en Parcel gaar ud af Pantet, og man kan jo ogsaa tænke paa Tilfælde, hvor alle Prioritetshavere skal slettes, som ikke er dækket ved en Tvangsauktion; i disse Tilfælde vil det jo komme til at dreje sig om mange Tinglysninger. Mindstegebyret ved Aflysning foreslaas ligeledes nedsat fra 5 Kr. til 2 Kr. For Lysning af Pantebreve paa 2 000 Kr. og derunder nedsættes Gebyret ogsaa fra 5 Kr. til 2 Kr., og for Lysning af Ændringer i Pantebreve eller for Aflysning af saadanne nedsættes Mindstetaksten til 1 Kr. Endvidere nedsættes Aktpengene i Tilfælde, hvor Gebyrene nedsættes, fra 2 Kr. til 1 Kr. Disse Nedsættelser betyder i alt en Mindreindtægt for Staten paa ca. 200 000 Kr.

Den Nedsættelse, som vil betyde mest, er Nedsættelsen af Vekselstempelet, thi herved vil Staten rimeligvis faa en Mindreindtægt paa 1½ Mill. Kr. Vekselen er et af de vigtigste Omsætningsmidler, vi har her i Landet, og Vekselstempelet betyder derfor ikke saa lidt. Vekselstempelet er ogsaa meget høj herhjemme i Forhold til, hvad den er i vore Nabolande, idet den gennemgaaende er 1 pro mille af Vekselens Paalydende, medens Norge og Sverige kun har ½ pro mille. Det er en Følge af Inflationstiden, at vi har faaet saa høj en Stempelafgift for Veksler, thi efter Stempeloven af 1911 var Afgiften ½ pro mille; efterhaanden som Kronen sank, blev Vekselstempelet sat op for at bringe den i Forhold til Kronens Kurs, og derved kom vi op paa 1 pro mille. Nu foreslaas det altsaa at gaa tilbage til den samme Sats, som vi